

עפ"ג 33330/10/20 - יוסף סליאמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

המערער יוסף סליאמן
נגד ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל
המשיבה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 23.2.20
בת"פ 26521-10-19 ובת"פ 64335-05-18.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים, בשלוש עבירות של סחר בסמים ובתקיפת שוטר במילוי תפקידו. המערער נדון ל - 39 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן 5 חודשים, כך ש - 4 חודשים ממנו ירוצו בחופף והיתרה - במצטבר, ובסך הכל ירצה המערער עונש של 40 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הוטלו על המערער 6 חודשי מאסר על תנאי, חודש מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, ופסילת רישיון נהיגה מותנית למשך 6 חודשים. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים בת"פ 26521-10-19 ("התיק העיקרי"): ביום 15.8.19 מכר המערער, לסוכן משטרתי סמוי, 100 כדורי MDMA תמורת 2,300 ₪. ביום 21.8.19 מכר המערער לסוכן 436 כדורי MDMA תמורת 8,000 ₪. ביום 9.9.19 מכר המערער לסוכן 5 שקיות שקופות ובהן 4.088 גרם קוקאין תמורת 2,200 ₪. כל העסקאות נעשו לאחר תיאום מראש ותוך שהסוכן הציג לפני המערער מצג לפיו הוא רוכש את הסמים עבור אחרים. המעשים בת"פ 64335-05-18: ביום 20.1.18 הובא המערער לתחנת המשטרה והוכנס לתא העצורים בעקבות אירוע של חשד להיזק לרכוש בצימר במושב מצליח. המערער השתולל בתא המעצר, קילל את השוטר שהשגיח עליו, איים לפגוע בעצמו והטיח את ראשו בסורגים. לאחר מספר שעות התחלפו השוטרים ששמרו על העצורים. המערער המשיך להשתולל והשוטר ששמר עליו באותה עת, ביקש ממנו להירגע. בתגובה, המערער ירק בפניו של השוטר.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להפחתה משמעותית של עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער. לטענת ההגנה, יש להתחשב לקולה בכך שהסוכן שלטענת המערער הוא הסוכן המדיח, היה זה שפנה אל המערער כדי לרכוש את הסמים, והוא עשה כן לא פחות מארבע פעמים. לטענת ההגנה, די היה בביצוע העסקה הראשונה של קניית הסם ע"י הסוכן כדי להביא להגשת כתב האישום נגד המערער, ולא היה צורך בפניות נוספות מצד הסוכן אל המערער כדי לבנות תיק חמור יותר המבוסס על שלוש מכירות במקום אחת. עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שהמערער, היה עצור עד תום ההליכים במשך כשבעה חודשים. עברו הפלילי של המערער אינו קשור לעבירות סמים ומשכך - אינו מצדיק הטלת עונש מאסר כה מחמיר בתיק דנן. עוד נטען, כי החלטת בית משפט קמא להפעיל בחופף רק חלק מהמאסר המותנה לא נומקה בהנמקה מיוחדת והיא שגויה. נטען גם, כי העונש שהוטל, אינו מעודד את המערער לצעוד בדרך של גמילה מסמים בין כותלי הכלא. הוסף, כי מהתסקיר עולה שלמערער היו חיים קשים. מדובר באדם צעיר אשר נישואיו לא יצאו אל הפועל נוכח מעצרו. השאלה היא, האם אדם העצור בתיק אחד ונשפט, בנוסף, בתיק אחר, עונשי המאסר המתוכננים יהיו חופפים או מצטברים. הכלל הוא, כך נטען, כי בדרך כלל העונשים יהיו חופפים ואין מקום לסטות מכך בעניינו של המערער.

ב"כ המשיבה טענה מנגד, כי כל טענות המערער נשקלו על ידי בית משפט קמא וניתן להן משקל (סעיף 11 לגזר הדין). גם לגבי טענת הסוכן המדיח נתן בית משפט קמא דעתו. כן נטען, כי לא מדובר בעונשי מאסר חופפים, אלא חפיפה של תקופת מעצר למעצר ובית משפט קמא, איזן זאת באופן הראוי. על כן ולנוכח העבר הפלילי, אין מקום להתערב בגזר הדין.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 26 שנים, בעל דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים, מסובך מנערותו בפלילים ומקיים אורח חיים שולי ופורץ גבולות שלאחרונה, חלה בו הידרדרות נוספת. הוא נעדר יציבות תעסוקתית ונמסר כי כיום מצוי בחובות כספיים משמעותיים. המערער צורך אלכוהול וסמים מזה שנים, הוא המשיך לצרוך סמים בתוך בית המעצר גם לאחר מעצרו. שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית עמוקה, אשר המערער התקשה להכיר בה. המערער התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן למן שנת 2015 במסגרת תיקים קודמים. בסמוך לשמיעת הטיעונים לעונש בבית משפט קמא, ביטא המערער הכרה ראשונית בקיומה של בעייתיות בדפוסי צריכת חומרים משני תודעה ובמחיר שהוא משלם בעקבות זאת, והוא אף הביע רצון להשתלב בגמילה בכלא לאחר שייגזר דינו. כמו כן, דווח על ניקיונו מסמים בחודשים האחרונים. ביחס לעבירות דנן, המערער לקח אחריות על ביצוען. את עבירות הסמים הסביר בקשייו הכלכליים ואת העבירות בתיק המצורף ביצע כשהיה תחת השפעת אלכוהול וסמים. הוא הביע חרטה על המעשים, אך התקשה להביע אמפטיה כלפי השוטר עליו ירק, ושירות המבחן התרשם כי הוא מחזיק בעמדות בעייתיות כלפי גורמי החוק והאכיפה. רמת הסיכון הוערכה כגבוהה להישנות עבירות וכי המערער אינו מתאים לטיפול מחוץ לכותלי הכלא. לפיכך, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

דין

6. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

7. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. בית משפט קמא נתן משקל מסוים לכך שהסוכן הוא שפנה אל הנאשם, אך משקלו של נתון זה הינו מוגבל, שכן מאופן ביצוע העבירות, ובכלל זה העובדה שהמערער סיפק לסוכן סמים מסוגים שונים ובכמויות גדולות, בתוך זמן קצר, עולה כפי שקבע בית משפט קמא, שאין מדובר באדם תמים שהסוכן שידלו לבצע עבירה, אלא במי שעוסק בסחר סמים. כמו כן, בדין דחה בית משפט קמא את טענת ההגנה, שלפיה, היה על משטרת ישראל להפסיק את הפעלתו של הסוכן כלפי המערער לאחר המכירה הראשונה, וקבע כי הפעלת הסוכן בנסיבות דנן לא נועדה להכתיים את המערער, אלא לחקור את עומק מעורבותו בסחר בסמים, לוודא כי אין מדובר במעידה חד פעמית של המערער ולהבין את היקף נגישותו לסמים מסוכנים.

8. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא עמד על הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הסמים. מאופן ביצוען ניתן ללמוד על מעורבותו הגבוהה של המערער לעולם הסחר בסמים. העבירות בוצעו לאחר תכנון ותיאום מראש, בפער של מספר ימים זו מזו ועסקו בסמים מסוגים שונים ובכמויות לא מבטלות. אשר לתקיפת השוטר, מדובר במעשים שלא קדמו להם התגרות מצד השוטר ובוצעו תחת השפעת אלכוהול, המהווה נסיבה לחומרה. שירות המבחן אף נתן דעתו בתסקירו לדפוסי התמכרותו של העורר לשתייה. במעשיו המערער הביע זלזול בוטה בשלטון החוק, ומתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא עודנו אווז בעמדה זו. כמו כן, למערער עבר פלילי מכביד, הכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, תעבורה ועבירות רכוש רבות, והוא אף ריצה מאסר בעבר. המערער ביצע את העבירה נושא התיק המצורף בשעה שעמד לחובתו עונש מאסר מותנה, אשר לא הרתיע אותו מלשוב ולנהוג באלימות. זאת, בצד התרשמות שירות המבחן מקיומם של דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים וסיכון גבוה להישנות העבירות, מחזקים מאוד את משקלו של אינטרס ההרתעה בעניינו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא, לרבות בשאלת הצטברות העונשים, מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער עצמו וב"כ המשיבה.

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד אריה רומנוב, שופט מרים ליפשיץ-פריבס, שופטת